

Geachte mevrouw Maathuis,

Sommige mensen kiezen ervoor om zich in te zetten voor een ander. Bij anderen lijkt het zorgen voor mensen eenvoudigweg in hun natuur te zitten.

Uw inzet voor de medemens begon al op zeer jonge leeftijd. U groeide op in een groot boerengezin. Uw moeder was ziekelijk en overleed veel te jong. U ontfermde zich toen over uw broers en zussen. Ook later, toen u in 1974 trouwde met uw man Gerrit en in Geesteren ging wonen, bleef die zorgende levenshouding de rode draad in uw leven. Toen uw man ziek werd, was het voor u vanzelfsprekend dat u hem thuis verzorgde, tot het einde.

Toen de tijd het toeliet, zette u zich in voor anderen buiten uw gezin. U ging collecteren voor de Nierstichting en later ook de KWF Kankerbestrijding. Voor het Longfonds bent u niet alleen actief als collectant, maar ook als coördinator in het dorp. Toen in Geesteren werd gestart met een gezamenlijke goede doelen week, was u er vanaf het begin bij. U zorgde voor materialen, verspreidde ze onder de collectanten en hielp fanatiek mee met tellen tijdens de telavond. Dankzij uw inzet zijn vele euro's opgehaald voor onderzoek en ondersteuning van zieke mensen in heel Nederland.

Maar uw vrijwilligerswerk kreeg een wel heel bijzondere dimensie toen in Geesteren het Hospice werd opgericht. Al 15 jaar bent u daar een vaste, onmisbare kracht. U zet zich met hart en ziel in voor de terminale patiënten en hun familie, niets is u te veel. U biedt een luisterend oor en voelt de gasten in het Hospice perfect aan, met een lach en een traan.

Alsof dat nog niet genoeg is, bent u sinds 2014 ook betrokken bij de Open Eettafel in Geesteren. Een initiatief dat eenzaamheid onder ouderen tegengaat door samen te tafelen. U bent begeleidster vanaf het eerste uur. U bent een loyale, gewaardeerde kracht en een vertrouwd gezicht voor vele senioren. U stimuleert ontmoeting, gesprek en verbondenheid. Want ook hier geldt: u ziet mensen.

En dan is er nóg een hoofdstuk in uw indrukwekkende verhaal. Toen een jong gezin in uw dorp het ingrijpende nieuws kreeg dat hun tweejarige dochter de zeldzame metabole ziekte Seitelberger heeft (*dit is een ernstige aandoening aan de zenuwcellen*) kwam u langs voor een kop koffie. U luisterde en u zag wat nodig was.

In eerste instantie werd uw hulp voorzichtig weggewuifd. Maar u kwam terug. Toen u de berg was in de berging zag liggen, vroeg u waar het strijkijzer was en ging aan de slag. Sindsdien bent u niet meer weg te denken uit het leven van dit gezin. U helpt in het huishouden, gaat wandelen met één van de kinderen, zingt liedjes, helpt met voeden en verzorgen en dit alles met eindeloos geduld en warmte. Uw aanwezigheid

brengr rust in een periode van grote zorgen. U komt soms zomaar binnen, en dat voelt voor het gezin niet als storen, maar als een zegen. Ook in het bedrijf van het gezin helpt u vrijwillig mee met schoonmaak en andere werkzaamheden. Zonder verwachtingen. Gewoon omdat u ziet dat het nodig is.

Mevrouw Maathuis, stilzitten staat niet in uw woordenboek. U fietst het hele dorp door om anderen te helpen. In het huishouden bij uw zoon, in de tuin bij uw andere zoon, in het Hospice, bij de Open Eettafel en tijdens de Goede Doelen Week.

Mensen als u zijn van onschatbare waarde voor onze samenleving. En daarom is het mij een grote eer u vandaag te mogen mededelen dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.